

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ.

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπιγραφόμενος λόγος τοῦ Ξενοφώντος, εἶνε συνέχεια τῶν Ἀπομνημονευμάτων, διδάσκει δὲ ἰδίως τὴν οἰκιακὴν τάξιν καὶ εὐημερίαν, καὶ μάλιστα τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων· θεωρήθη δὲ πάντοτε ὡς ἐν τῶν ἀρίστων συγγραμμάτων τοῦ Ξενοφώντος, ὥς τε καὶ ὁ Κικέρων αὐτὸς τὸ μετέφρασεν εἰς τὴν Λατινίδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

 ΚΟΥΣΑ δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ οἰκονομίας τοιάδε διαλεγομένου. Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κριτόβουλε¹, ἄρα γε ἡ οἰκονομία ἐπιστήμης τινὸς ὄνομά ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἱατρικὴ καὶ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος.—Ἡ καὶ ὥσπερ τούτων τῶν τεχνῶν ἐχόμεν ἂν εἰπεῖν ὅ,τι ἔργον ἐκάστης, οὕτω καὶ τῆς οἰκονομίας δυναίμεθ' ἂν εἰπεῖν ὅ,τι ἔργον αὐτῆς ἐστὶ; Δοκεῖ γοῦν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, οἰκονόμου ἀγαθοῦ εἶναι εὐ οἰκεῖν² τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. Ἡ καὶ τὸν ἄλλου δὲ οἶκον, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἰ ἐπιτρέποι τις αὐτῷ, οὐκ ἂν δύναίτο, εἰ βούλοιτο, εὐ οἰκεῖν, ὥσπερ καὶ τὸν ἑαυτοῦ; ὁ μὲν γὰρ τεκτονικὴν ἐπιστάμενος ὁμοίως ἂν καὶ ἄλλῳ δύναίτο ἐργάζεσθαι ὅτι περ καὶ ἑαυτῷ, καὶ ὁ οἰκονομικὸς γ' ἂν³ ὡσαύτως. Ἐμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. Ἔστιν ἄρα, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὴν τέχνην ταύτην ἐπισαμένῳ, καὶ εἰ μὴ αὐτὸς τύχοι χρήματα ἔχων, τὸν ἄλλου οἶκον οἰκονομοῦντα, ὥσπερ καὶ οἰκοδομοῦντα, μισθοφορεῖν; Νῆ Δία καὶ πολὺν γε μισθόν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, φέροιτ' ἂν, εἰ δύναίτο οἶκον παραλαβὼν τελεῖν τε ὅσα δεῖ καὶ περιουσίαν ποιῶν αὐξεῖν τὸν οἶκον.—Οἶκος δὲ δὴ τί δοκεῖ ἡμῖν εἶναι; ἄρα ὅπερ οἰκία ἡ καὶ ὅσα τις ἔξω τῆς οἰκίας ἐκέκτητο, πάντα τοῦ οἴκου ταῦτά ἐστιν; Ἐμοι γ' οὖν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, δοκεῖ, καὶ εἰ μὴδ' ἐν τῇ αὐτῇ πόλει εἴη τῷ κεκτημένῳ, πάντα τοῦ οἴκου εἶναι, ὅσα τις κέκτηται.—Οὐκοῦν καὶ ἐχθροὺς κέκτινται τινες;—Νῆ Δία καὶ πολλοὺς γε ἔνιοι.—Ἡ καὶ κτήματα αὐτῶν φήσομεν εἶναι τοὺς ἐχθροὺς; Γελοῖον μὲν τ' ἂν εἴη, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, εἰ ὁ τοὺς ἐχθροὺς αὐξῶν προσέτι καὶ μισθὸν τούτου φέροι. Ὅτι τοι⁴ ἡμῖν ἐδόκει οἶκος ἀνδρὸς εἶναι ὅπερ κτήσις. Νῆ Δί', ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ὅτι γέ τις ἀγαθὸν κέκτηται· οὐ μὰ Δί' οὐκ⁵ εἴ τι κακόν, τοῦτο κτήμα ἐγὼ καλῶ.—Σὺ δ' ὅπως τὰ ἐκάστῳ ὠφέλιμα κτήματα καλεῖς. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη· τὰ δὲ γε βλέποντα ζημίαν ἔγωγε νομίζω μᾶλλον ἢ χρήματα.—Κὰν ἄρα γέ τις ἵππον πριάμενος μὴ ἐπίστηται αὐτῷ χρῆσθαι, ἀλλὰ καταπίπτων ἀπ' αὐτοῦ κακὰ λαμβάνη, οὐ χρήματα αὐτῷ ἐστὶν ὁ ἵππος;—Οὐκ, εἴπερ τὰ χρήματά γ' ἐστὶν ἀγαθόν.—Οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ ἀνθρώπῳ ἐστὶ χρήματα, ὅστις οὕτως ἐργάζεται

ΠΑΡΟΛΗ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ-ΤΡΗΝΟΒΟ

1) Γῆς τοῦ Κρίτωνος πλουσιώτατος. 2) Διοικεῖν. 3) Δύναιτο ἐργάζεσθαι; 4) Βέβαια, ἐπειδὴ κτλ. 5) . . . Οὐ καλῶ.